

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

24 juni 1997

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heer Luk Van Nieuwenhuysen –

**betreffende het toekennen van een vast aandeel van de begroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor Vlaamse woonprojecten in
de Vlaams-Brabantse gordel**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De actieplannen van de Vlaamse overheid en de inspanningen van de provincie Vlaams-Brabant ten spijt moet worden vastgesteld dat de Vlaamse aanwezigheid in Brussel verder blijft afkalven, dat het Vlaams karakter van de zes faciliteitengemeenten rond Brussel steeds moeilijker wordt gehandhaafd en dat het aandeel van de Franstalige en/of andersstalige bewoners in ettelijke zogenaamd homogeen Vlaamse gemeenten in de Vlaams-Brabantse gordel blijft toenemen.

Bovendien dreigt het nakende stemrecht voor Europese ingezetenen het politiek gewicht van de Vlamingen in de gemeenteraden helemaal vederlicht tot onbestaande te maken. In faciliteitengemeenten zoals Wemmel en Sint-Genesius-Rode wordt het dan erg onwaarschijnlijk dat er ooit nog een Vlaams-loyaal gemeentebestuur wordt verkozen. Wat de laatste gemeente betreft, kan overigens het strategisch belang ervan niet genoeg worden benadrukt, nu steeds duidelijk wordt dat de Fransstaligen erop aansturen om bij de definitieve opsplitsing van dit land aanspraak te kunnen maken op Brussel en dat derhalve de "corridor" naar Wallonië door hen meer en meer als een noodzaak wordt aangevoeld.

Maar ook homogene gemeenten zoals Tervuren in het arrondissement Leuven en Overijse in het arrondissement Halle-Vilvoorde kunnen door het Europees stemrecht nog sneller dan verwacht in handen vallen van Franstalige gemeentebesturen.

Initiatieven inzake het voorlichten van anderstaligen, het aankweken van taalassertiviteit bij de eigen bevolking, het toezicht houden op de naleving van de taalwetgeving e.d.m. zullen niet volstaan om de vloedgolf tegen te houden, laat staan dat ze het tij zullen keren.

Daartoe moet de aan de gang zijnde uitwijking uit Brussel en uit de Gordel een halt worden toegevoerd. Tevens moeten Vlamingen terug de mogelijkheid krijgen en worden aangemoedigd om in de regio te blijven of om er te komen wonen.

Voor wat Vlaams-Brabant betreft, is het duidelijk dat Vlabinvest een mislukking is geworden. Vooreerst duurde het jaren eer men tot uitvoeringsbesluiten kwam en nu de projecten bij mondjesmaat worden gerealiseerd, blijkt duidelijk dat men amper van een druppel op de hete plaat kan gewagen. Met de realisatie tegen 1999 van 94 apparte-

menten, 65 woningen en 14 erfpachtgronden verspreid over diverse gemeenten, is het inderdaad amper overdreven om dit te stellen. Immers, uit gegevens van de provincie Vlaams-Brabant is gebleken dat Vlabinvest minder dan 1% van de behoeften inzake sociale woningen dekt.

Uit het rapport "Onderzoek naar de doelgroepen van het woonbeleid" blijkt dat de behoefte aan bijkomende sociale huurwoningen in Vlaams-Brabant meer dan 21.000 bedraagt. In verhouding tot het totaal woningbestand staat Vlaams-Brabant overigens onderaan op het vlak van de sociale woningen. Ook inzake behoeftedekking scoort Vlaams-Brabant het laagst.

In zijn boek "Vlaams-Brabant ingelijfd bij Brussel?", schat auteur Guido Tastenhoye dat voor de bouw of de renovatie van 21.427 sociale woningen in Vlaams-Brabant een bedrag nodig is van ongeveer 60 miljard frank, gespreid over tien jaar.

Doordat de gerealiseerde woningen te koop of te huur worden aangeboden, vloeien deze middelen overigens na verloop van tijd terug naar de staatskas.

Gezien het grote bevolkingsverloop in de betrokken gemeenten moet het op die manier mogelijk zijn om binnen een vrij beperkte termijn de situatie in de betrokken gemeenten om te keren.

Wat Brussel betreft, is de plaatselijke situatie dermate onaantrekkelijk geworden voor de Vlamingen dat een aanmoedigingspremie niet zal volstaan om Vlaamse inwijkelingen naar Brussel te lokken. Het bevolkingsaandeel van de Nederlandstalige Vlamingen in het Brusselse wordt zo mager dat er zich een proces voltrekt van toenemende vereenzaming van de Brusselse Vlamingen. Overigens, de wijken die op de Brusselse Vlamingen nog aantrekkingskracht kunnen uitoefenen, zijn dermate kostelijk geworden dat ze geen alternatief bieden voor wie in Brussel wil blijven wonen.

De Vlaamse overheid zou er dus best aan doen om eigen woonprojecten te ontwikkelen, waar Vlamingen zich thuisvoelen en dat gevoel van geborgenheid kunnen krijgen waaraan het elders in Brussel mangelt.

Aangezien huisvesting vooralsnog een bevoegdheid is van de gewesten, zou de Vlaamse regering er alleszins goed aan doen te bestuderen in hoeverre dit in Brussel mogelijk is, bv. door het zich beperken tot woonprojecten voor de eigen ambtenaren.

Daarnaast is het duidelijk dat de Vlamingen in de zgn. bicommunautaire sector in Brussel ondermaats worden opgevangen. Steeds meer politici geraken ervan overtuigd dat deze sector moet worden afgebouwd ten voordele van een eigen Vlaams net.

Dat de toestand zowel in Brussel als in Vlaams-Brabant dringende maatregelen vergt, hoeft geen betoog.

Vandaar dat wij met dit voorstel van resolutie vragen dat de Vlaamse regering reeds bij de opstelling van de begroting 1998 de nodige middelen zou voorzien om daar werk van te maken.

Het volstaat niet om met de mond een Brussel- en Vlaams-Brabant-politiek te beleiden; als het het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering menens is, moeten daartoe de nodige middelen worden uitgetrokken.

Omwille van de ontvankelijkheid beperken we ons in de resolutie evenwel tot Vlaams-Brabant.

Luk VAN NIEUWENHUYSEN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement

- stelt vast dat de voortdurende uitwijking van Vlamingen uit Brussel en uit Vlaams-Brabant deels het gevolg is van diverse factoren eigen aan de Brusselse situatie, deels het gevolg is van een bewuste strategie van de Franstalige politieke partijen ;
- stelt vast dat de vervreemding van zowel de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse gordel rond Brussel als van homogeen Vlaamse gemeenten een continu proces is waaraan vooralsnog geen einde wordt gemaakt ;
- is zich ervan bewust dat de actieplannen van de Vlaamse regering voor de Vlaams-Brabantse gordel en voor Brussel hoogstens deze evolutie kunnen vertragen ;
- is ervan overtuigd dat naast een vastberaden houding inzake de naleving van de taalwetgeving en constitutionele aanpassingen, vooral concrete huisvestingsprojecten in Vlaams-Brabant de Vlaamse aanwezigheid aldaar kunnen opkrikken ;
- vraagt derhalve dat de Vlaamse regering 1 procent in haar begroting 1998 en in de daaropvolgende begrotingen voorziet voor huisvestingsprojecten in de gemeenten van de Vlaamse gordel rond Brussel.

Luk VAN NIEUWENHUYSEN
